

Г О В О Р

ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ДРАЖИМИРА МАРУШИЋА
НА СМОТРИ УЧЕСНИКА НАРОДНООСЛОБОДИЛАЧКОГ РАТА
17. СЕПТЕМБАР 1996. ГОД.

Другови борци, поштовани пријатељи!

Поздрављам вас у име Скупштине општине Горњи Милановац и своје лично уз дубоко поштовање и задовољство што овако свечано обележавамо два историјска датума: 55. годишњицу устанка народа Србије и 52. годишњицу коначног ослобођења Горњег Милановца.

Иако се, познато вам је, последњих неколико година често обраћам овдашњој јавности, својим суграђанима, бројним добродошлим гостима, увек изнова схватим колико је тешко не говорити превише а казати довољно. Има, међутим, једна истина коју није тешко нити сувишно поновити у свакој прилици. Та истина каже да смо народ слободарске мисли и слободољубивог делања, који у својој историји има превише ратних дана и ратних рана, а који је, опет, дубоко у свом бићу народ добрих домаћина вредних радника, истинских весељака. На тим супротностима утемељен је наш живот, наша мудрост и наша духовност.

У том домаћинском бићу је и наше трајање. Далеко од тога да превиђам такозвани српски усуд који много пута није умео да се заустави на борби међусобних ставова и интереса, већ нас је сврставао у оружјем супростављене таборе, при чему ни правда ни истина није могла бити на обе стране. Историја ће и после нас о свему просуђивати, али неће моћи ни тада, као што није ни до сада, да оспори једну неспорну чињеницу: чињеницу да је Српски народ 1941. међу првима устао против невиђеног светског зла које је кренуло из Хитлерове Немачке. Има сигурно ствари које историјска наука може поново стављати под лупу, али никада да је фашизам био монструозно чудовиште 20. века те да су народно-ослободилачка борба у лику партизанског војника, радника и сељака подједнако сачували овој земљи не само слободу већ и чист образ пред потомством. Сврстала се тако Србија још једном међу славом овенчане и поштовање вредне. Сврстала се исто тако и Југославија од Триглава до Ђевђелије, Југославија какве и колике данас нема, али је постојала. Сећање не треба посипати пепелом баш као ни племените идеје и намере и племениту борбу којој је та држава била заклетва и водиља.

Другови борци, ваша је борба била борба за Србију и Југославију, за слободу и праведно друштво и зато је треба поштовати. Ви сте се борили за државу коју су, стицајем историјских околности створили ваши очеви, баш као што се данас ваши синови и унуци боре да је сачувају и развијају у границама које су наметнули неки нови историјски вихори и светски интереси. Ни ви, нити ми нисмо бирали време у коме ћемо живети нити проблеме које морамо решавати. Али је и вама и нама засигурно најважнија водиља слободе, мир и срећан живот сопственог потомства. Са обе стране Дрине Српски народ жели и мора да постигне управо то и да истовремено сачува своју државу и своје биће. Нараво, никада на уштрб истих вредности за друге народе који у овој држави желе да живе.

Мудре су народне и државне вође којима су такве вредности у темељу политичког деловања а Српско руководство све чини да за ову државу и њене грађане мир, срећу и прогрес избори дипломатијом а не ратом.

Верујте ми нисам нескроман, ако кажем да је Горњи Милановац, једна од оних средина које су показале да, управо у најтежим тренуцима, треба инсистирати на раду, креативном и упорном

стварању нових вредности. Радили смо, верујемо, истом енергијом какву сте у своје време исказивали и ви који сте овај град подизали из пепела. Привреда и општинско руководство још једном су показали како се град и цео овај крај могу развијати кад једни друге подупиремо чинећи пример целој Србији. А она се отворено дичила овом општином, која је и у време санкција умела да изгради један систем за водоснабдевање као што је "Рзав" у који је до сада уложено око 55 милиона марака и који овом граду обезбеђује предуслов развоја за наредних 50 година. Дичила се општином која је упркос свим економским проблемима успела да узгради и систем за пречишћавање отпадних вода у који је инвестирано 10 милиона марака. Подигли смо у исто време, две велике школе у граду, фискултурну салу, обновили неколико сеоских школа отворили амбуланту у Драгољу, Савинцу и Шилопају, а ових дана ћемо и у Каменици. Градили смо чак и путеве, а оставили смо потомству и репрезентативни музеј, као и споменике оснивачима нашег града. Сваки значајан датум за ову општину прошао је не само у знаку достојног поштовања онима који су нам кроз историју утирали пут већ и отварањем нових објеката, управо оних који треба да служе Горњомилановчанима.

Све што смо урадили, урадили смо имајући на уму потребе града и таковско-рудничког краја, јер шта је добробит сваком грађанину појединачно ако не вода, школа, путеви, пијаца и, наравно, стабилно предузеће. Зато је руководство општине настојало да буде ослонац привреди, макар онолико колико она подржава све наше подухвате. Нисмо сметнули с ума, а не смеју то да чини ни они који долазе после нас, да ће успешни у руковођењу овом општином бити само онолико колико су у стању да схвате и сопственим, надреди заједничке интересе.

То је коначно пресудно да се увек изнова задобије поверење народа, а Социјалистичка партија Србије је у овом крају апсолутно поверење добила у свих седам избора за протеклих пет година. Што смо рекли да ћемо остварити, остварили смо трудећи се да будемо по добру запамћени. Наша визија Горњег Милановца већ гледа у 2003. годину. 150. година постојања овај град и овај крај морају обележити завршетком таквих подухвата као што су гасовод, железница, модерна депонија на Вујну, радне књижице за неколико генерација младих којима су кризне године ускратиле основна права на посао и материјалну сигурност,

старачки дом за све већи број наших суграђана који се немају у кога уздати да их у старости погледа. Али, потпуног успеха ни задовољства, неће и не може бити ако упоредо не уздигнемо село развијајући га бар онолико колико смо развијали индустрију. Не само зато што смо селу остали дужни, а јесмо, него зато што нам тај вечити незаменљиви ослонац полако посустаје, а без ослонаца у нашем сељаку ни град не може бити стабилан.

Ако је неко заслужио овај рапорт председника општине, онда сте то сигурно ви - други - ви борци потоњи неимари, градитељи Горњег Милановца и Србије. Заслужили сте јер сте умели да budete и школа и инспирација, али и подршка.

Још једном вам честитам празник и изражавам поштовање идејама које су вас водиле, идејама правде, једнакости и благостања, за све или бар већину. Верујем да ће такве идеје и овог пута победити у Југославији и искрено се томе радујем.

Желим вам добро здравље.

ЖИВЕЛИ!